

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Αθήναις και Πειραιεϊ
 έτησία δραχ. 12, έξαμηνία δραχ. 7.
 Διά τὰ δημόσια καταστήματα » 20.
 Έν ταϊς Έπαρχίαις,
 έτησία δραχ. 14, έξαμηνία δραχ. 8.
 Έν τῷ Έξωτερικῷ,
 έτησία φράγ. 16 έξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' έκασον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αί αποδείξεις υπογράφονται παρά μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αί έπι-
 στολαί απευθύνονται εις αυτόν. Η δέ
 συνδρομή εἶνε υποχρεωτική δι' έν έτος
 και προπληρόνεται εις Αθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΥΤΗΣ.

Β.

Υπεσχέθημεν άλλοτε τοῖς ημετέροις αναγνώσταις νά δώσωμεν αυτοῖς μικράν τινα εικόνα τοῦ δημοσιευθέντος έκτρωματικῷ κανονισμοῦ τῆς κατ' εὐφημισμὸν κληθείσης Αθηναϊκῆς Λέσχης, ἧς ἰδρυταί εἰσιν εἴκοσι τῶν παρ' ἡμῖν αυτοκαλουμένων ἀριστοκρατικῶν ἵνα δέ τὸ ποῖόν τῆς εἰκοσάδος ταύτης κατανοηθῆ, ἀνάγκη νά διαιρέσωμεν αὐτὴν εἰς τρεῖς κλάσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τοὺς ζῶντας και ινοσιένους κληρονομικῷ ἢ προικῶφ δικαιώματι, ἡ δευτέρα τοὺς κατ' ἀνάγκην και ἀκουσίως παρεπομένους, και ἡ τρίτη τοὺς περισυρομένους και παραπειθόμενους, πλὴν πάντοτε καταχρητέους.

Εἶπομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀγέλης ταύτης διὰ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ κανονισμοῦ αποκλείονται πάντες οἱ κάτοικοι Αθηῶν και Πιραιῶς (έπομένως διὰ τοὺς Μεγαρεῖς, Σα-

λαμινίους και λοιποὺς έπαρχιώτας ἡ Λέσχη μένει ἐλευθέρα Κέρκυρα), ἐξαιρουμένων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων μεγάλων δυνάμεων και λοιπῶν ὑψηλοτήτων, εἰς ἃς τὸ Συμβούλιον τῆς Λέσχης ἤθελεν εὐδοκῆσαι ἐν τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ συνέσει ν' ἀποστείλῃ εἰσιτήριον, ἀφοῦ προηγουμένως μείνῃ τόνομα τοῦ εὐδαίμονος νεήλυδος ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας τοιχοκολλημένον και ἐκτεθειμένον ἐν τῇ Λέσχῃ (ἀρθρ. 6) ἵνα πάντες γνωρίσωσι τὸ εἰσελευσόμενον ἀγελαῖον δν, εἰς τίνα κλάσιν ἀνήκει.

Οὐδεὶς ἀφορολόγητος εἰσέρχεται (ἀρθρ. 7) και τοῦτο διότι τῆς περιουσίας τῆς Λέσχης ἀνηκούσης εἰς τοὺς ἰδρυτάς, πρὸς οὓς και διανεμηθήσεται ἐν περιπτώσει διαλύσεως (ἀρθρ. 2), αὕτη ἔπρεπε νά ληφθῆ πρόνοια ἵνα αὐξάνῃ ἐκ προσόδων τακτικῶν και ἐκτάκτων ὅταν δέ ἡ περιουσία τῆς Λέσχης ἀποκτήσῃ κάποιαν σπουδαιότητα, τότε οἱ φίλοι ἰδρυταί διὰ τῆς γνωστῆς ἤδη μεθόδου, ἣν και ἐφήρμοσαν πρὸ μικροῦ εἰς ἕτερον ἴδρυμα, ἔργον τῶν χειρῶν των, τότε, λέγομεν, δι' ἐνὸς ἀπλουστάτου ψηφίσμα-

τος μεταβιβάσουσι τὰ ἰδρυτικά των ταῦτα δικαιώματα εἰς τὴν Λέσχην, ὡς αἰώνιον και ἀίδιον αὐτῆς κτῆμα, ἀντὶ τοῦ εὐπελοῦς ποσοῦ τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Λέσχης εὐρηθησομένων μετρητῶν. Ἐπειδὴ ὅμως πιθανὸν νά σκανδαλισθῆ τις τῶν νεήλυδων, ὡστε νά θελήσῃ ποτὲ νά φέρῃ πρότασιν καταστρεπτικὴν τοῦ τοιοῦτου εὐεργετικῷ σκοποῦ ἐλήφθη πρόνοια ἐξασφαλιστικὴ κατά πάσης τοιαύτης ἀυθάρδους ἐπιδρομῆς, και οὕτως ἐν ἀρθρῷ 21 ἀναγράφουσι μεγάλοις γράμμασι «Πρότασις οἰαδήποτε κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδρυτῶν εἶναι ἀπαράδεκτος.»

Ἄλλ' ἵνα τὸ Ταμεῖον τῆς Λέσχης πληρωθῆ ὡς οἶόν τε τάχιστα, ἡ εἰσοδος ἐπετράπη και εἰς ἄλλους, οὓς ἤθελεν ἐγκρίνει μὲν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἡ ὁμάς τῶν ἰδρυτῶν, ὑποχρεοῖ ὅμως πάντοτε εἰς τὴν ἐκ προκαταβολῆς πληρωμὴν ἑκατὸν δραχμῶν νέων (ἀρθρ. 2) ἑτησίως και ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ πενταετίαν ὄλην, ἔλαβον ἐπομένως πρόνοιαν ὡστε αἱ δραχμαὶ νά ὄσι και νέαι, διότι κατὰ τὴν γνώ-

Κ Η Π Ο Σ

Η ΝΕΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΙΜΗ.

Συλλογισμένος, σκεπτικὸς πολὺ καιρό ἔρισκόμουν,
 Και τὸ μυαλό μου ἐσφιγγα και ἐσυλλογιζόμουν
 Τί νέον θέμα νά εὔρω γιὰ τὸν Ἀριστοφάνη,
 Ὅπου εἰς ὄλους γενικὴν ἐντύπωσιν νά κάνῃ.
 Και τὸ χοντρὸ κεφάλι μου κτυποῦσα εἰς τὸν τοῖχο,
 Μήπως ἔμπορέσω και εὔρω κανένα νέο στίχο.

Ἄλλ' ἂν και στὸ κεφάλι μου ἀνέβαινε τὸ αἷμα,
 Και ἐκοπίαζα πολὺ νά εὔρω νέον θέμα,
 Ὅ οἷστρος δὲν κατέβαινε στὸ χλοῦβιο μου κεφάλι,
 Και ἐκαθόμουν σὰν χαζὸς μετ' συλλογὴ μεγάλη
 Και ὀλοένα βάσταγα στὸ χέρι τὸ κονδύλι,
 Μήπως και εὔρω ἔξαφνα λαμμία νέα ὕλη.

Μὰ ἔξαφνα ἀντιπροχθὲς ἐνῶ σκεπτόμουν εἶδα
 Τὸν Λέοντα Παράνυμφον εἰς τὴν Ἐφημερίδα,
 Τὴν κωμωδίαν τοῦ γνωστοῦ τραμπούκαρου Μιμίκου,
 Τοῦ ποιητοῦ τοῦ χάρτινου ἐκείνου Κοχορίκου,
 Και τῆς Θυσίας ἔρωτος και τοῦ Κουκάκη κι' ἄλλων
 Δραμάτων και κωμωδιῶν σπουδαίων και μεγάλων.

Ἄμα ἐδιάβασα αὐτὴν τὴν νέζ κωμωδία,
 Ἐπαψ' εὐθὺς ἡ λύπη μου και ἡ στενοχωρία,
 Κι' ἀπ' τὴν πολλὴ μου τὴν χαρὰ δὲν εἴξευρα τί κάνω,
 Κι' ἐπήδησα σὰν παλαβὸς ἀπ' τὸ σκαμνὶ μ' ἀπάνω,
 Και ἐμπροστά μου ἔβαλα πένα, χαρτί, μελάνι,
 Κι' αὐτοὺς τοὺς στίχους ἔκαμα γιὰ τὸν Ἀριστοφάνη.

Πάλι ἐγὼ, πάλι ἐγὼ προβαίνω εἰς τὸ μέσο,
 Δραματικὸ Μιμίκο μου, διὰ νά ἐπαί ἔσω
 Τὸν Λέοντα Παράνυμφον, τὸ νέον σύγγραμμά σου,
 Τὸ ἔργον τὸ θαυμάσιον, τὸ ἀριστούργημά σου.
 Αὕτη ἡ κωμωδία σου τὴν φήμην σου ὀ' αὐξήσῃ,
 Και τὴν φιλολογίαν μας ἐκ νέου θά πλουτίσῃ.

Handwritten text in the upper left quadrant, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text in the upper right quadrant, appearing as a short note or signature.

A single line of handwritten text centered in the middle of the page.

Handwritten text in the middle right quadrant, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in the lower left quadrant, including a vertical line of text.

Handwritten text in the lower middle section, consisting of a few lines of cursive.

Handwritten text in the lower right quadrant, possibly a signature or a date.

A single line of handwritten text at the bottom center of the page.